

niet, nemlig § 110, som skulde være til Hind-  
 der for, at Compagniet kunde bringe den for-  
 ændrede Tact for sine Policer til at bæres af  
 dets Kunder, som tegne Assurancer hos det,  
 skal jeg bemærke, at der aldeles Intet er til  
 Hinder for, at denne Paragraph saavel som en  
 hvilkensomhelst anden i Conventionen, som det  
 kunde convenere Compagniet at faae ændret,  
 kan blive ændret; og det mindre Unfselige, der  
 kunde synes at ligge i, at, kort efter at Con-  
 ventionen er kommen ud, enkelte Bestanddele  
 deraf forandres, forekommer mig at være en  
 Betænkelse, der ikke er af nogen synderlig  
 Betydning, naar det erindres, at der var en  
 saa skellig Grund, som den nye Stemple-  
 papirstart vilde være, til at foretage Foran-  
 dringer, som let kunde bringes til almindelig  
 Kundskab, og som ialfald Vedkommende,  
 naar de tegnede Assurance, paa en sole-  
 lig Maade vilde bringe i Erfaring.  
 Forsaavidt der, hvad den ærede Viceformands  
 subsidiaire Forslag angaaer, er henviist til nogle  
 Uttringer af mig ved Sagens første Be-  
 handling, da er det forsaauidt rigtigt, at dette  
 Ændringsforslag staaer i nogen Forbindelse  
 med hvad jeg da tillod mig at fremkomme med,  
 men dog kun deelsvis; thi mine Uttringer gif  
 ud paa, at man kunde, naar man fandt det  
 nødvendigt for Compagniets Skyld, ved Siden  
 af, at man vedtog en ny Tarif, som den fores-  
 laaede, dog sættsætte en vis Termin, efter  
 hvilken denne Tarif først skulde træde i Kraft,  
 hvorimod det midlertidigt for Compagniets Ved-  
 kommende skulde have sit Forblivende ved den  
 nu bestaaende Tact. Det subsidiaire Ændrings-  
 forslag gaaer imidlertid ud paa blot at sige,  
 at det 42-Skillings-Papir skal være det almin-  
 delige for al Soasurancelov indtil Udgangen af  
 Finantsaaret 1852, men taler slet ikke om,  
 hvorledes det dernæst skulde blive. Det er  
 imidlertid en Selvfølge, at af de forskjellige  
 Ændringsforslag, som ere stillede, er dette det,  
 som vilde forekomme mig at have Meest for  
 sig; thi derved holder man dog Spørgsmaalet  
 saaledes aabent, at det kan bringes under for-  
 nyet Overveelse, om der ikke maatte være  
 Anledning til senere at gjøre en Forandring.  
 Naar nemlig først Tacten har været nedsat af  
 Hensyn til Compagniet i 2 Aar, og Compag-

niet altsaa tillige derved har havt Varsel om  
 at indrette sig saaledes, at det kunde bære den  
 samme forøgede Stemplepapirstart, som maatte  
 blive besluttet for de private Assurandører,  
 da forekommer det mig, at Sagen forsaauidt  
 kan være ret vel forberedt. Det er jo ogsaa  
 antydnet af selve de private Assurandører, som  
 jeg har tilladt mig at oplæse under Sagens  
 første Behandling, at, selv naar man efter de-  
 res oprindelige Unfs begyndte med en Stem-  
 peltact af 42 Sk. for alle Policer, saa vilde  
 der altid senere kunne være Spørgsmaal om  
 at forøge den. Jeg maa nu tilstaae, at, hvad  
 enten man senere eller man strax vedtager det  
 Forslag, som foreligger fra Regjeringens Side,  
 troer jeg paa ingen Maade, at der, naar man  
 sammenligner Soasurancerne i andre Lande,  
 vil være nogen Fare for en Concurrence med  
 Udlandet, forsaauidt denne Afgift kommer i  
 Betragtning. Efter hvad jeg har kunnet bringe  
 i Erfaring om Stemplearten i Hamborg s. Gr.,  
 som er den Stad, hvormed vi nærmest kunne  
 have at concurrere, da er den ikke ubetydeligt  
 højere, end Tilfældet er efter vor Stempleov-  
 givning, og jeg maa atter og atter vende til-  
 bage til, at de private Assurandører paa det  
 Bestemteste have udtalt sig for, at Tacten er  
 billig og kunde bæres. Hvorvidt man nu  
 desuagtet af Hensyn til eller, jeg kunde vel  
 sige, af om Omsorg for, at det gamle Soas-  
 surancelovcompagnie ikke skal lide nogen Skade,  
 vil renoncere paa de 9,000 Rbd., eller efter  
 en anden Beregningsmaade, som har været op-  
 stillet, men som jeg iøvrigt ikke kan give For-  
 trinnet for min Beregningsmaade, 7000 Rbd.,  
 som Statskassen kunde have, det er en Sag,  
 jeg ikke skal lægge saa særdeles stor Vægt paa.  
 Jeg anseer det for at være af større Vigtighed,  
 at denne Sag, ordnes, end at det skeer enten  
 paa den ene eller paa den anden Maade; men,  
 da jeg dog er pligtig til at udtale min Over-  
 bevisning om denne Sag, maa jeg tilstaae,  
 at jeg ikke kan finde, at der er nogensomhelst  
 gyldig Grund for Statskassen til ved denne  
 Leilighed at give Afkald paa et saadant Beløb,  
 som de rette Vedkommende have erklæret, at  
 Soasuranceloven kan taale at udrede.

**Vesjely:** Jeg skulde blot tillade mig en  
 ganske kort Bemærkning i Anledning af det